

за освобождението въ този отдалеченъ край на българскитѣ земи.

Интересно е първиятъ разпитъ на главния подсждимъ Иванъ Велчевъ отъ Русе, сжденъ, осжденъ и хвърленъ въ влажния Русенски занданъ като заточеникъ на 2 юлий 1284 год отъ Егира (1868 година), една година следъ събирането на четата въ Тулча¹⁾, който разпитъ, поради особения интересъ, даваме въ настоящата книга.

Въ това дѣло сж съхранени и най-подробнитѣ показания на почти всички подсждими — вѣрни борци за родъ и родина — и тѣхнитѣ съучастници. Лицата, чиито показания се записали въ тия документи, сж следнитѣ: 1. Василъ Геновъ отъ с. Хаджиларъ, Бабадагско, 2. Момчо Станевъ — сжщо отъ тамъ; 3. Славчо Пехливановъ, пакъ отъ тамъ; 4. Христо Ивановъ отъ Бабадагъ; 5. Георги Тодоровъ, отъ Тулча; 6. Иванъ Велчевъ отъ Русе, (главниятъ обвиняемъ, който налѣво — надѣсно, издава всички, които сж го подпомагали и по това много прилича по действията си на помощника на Василъ

¹⁾ Цѣлото дѣло е описано въ Османотурската сбирка на Ориенталския отдѣлъ при Народната библиотека София, Описенъ каталогъ II, П., 2.